

2. А неповѣрували-тъ Иудеи подигнѣхъ и раздражихъ души-тъ на язычници-тъ връхъ братія-та.

3. Но и тъй тѣ доста врѣме прѣсѣдѣхъ и проповѣдувахъ съ дързновение въ Господа, който свидѣтелствуваше за слово-то на свои-тъ благодать, и даваше да ставатъ знаменія и чудеса чрѣзъ тѣхны-тъ рѣчѣ.

4. И раздвои ся множество-то въ градъ-тъ; и едни бѣхъ съ Иудеи-тъ, а други съ апостоли-тъ.

5. И когато станѣ стремление отъ язычници-тъ и отъ Иудеи-тъ съ началници-тъ имъ, да ги обесчестятъ и да ги убійжтъ съ камъни,

6. Тѣ ся усѣтихъ, и прибѣгнѣхъ въ Ликаонскы-тъ градове, въ Листрѣ и Дервиѣ, и въ околны-тъ имъ мѣста,

7. И тамо проповѣдувахъ евангеліе-то.

8. А въ Листрѣ бѣше нѣкой си чловѣкъ, немощенъ въ нозѣ-тъ си и хромъ отъ утробѣ-тъ на майкѣ си, който сѣдѣше и никога не бѣ стѣпилъ.

9. Той слушаше Павла като говорѣше; а *Павелъ* щомъ го изгледа, и видѣ че има вѣрѣ за да получи исцѣление,

10. Рече съ голѣмъ гласъ: Стани правъ на нозѣ-тъ си. И скачаше и ходѣше.

11. А народъ-тъ като видѣ това което стори Павелъ, възвысихъ гласъ-тъ си, и казувахъ по Ликаонскы: Богове-тъ уподобени на чловѣцы слѣзохъ при насъ.

12. И наричахъ Варнавѣ Юпитеръ, а Павла, Меркурій; понеже той началствуваше въ слово-то.

13. И жрецъ-тъ на Юпитеровъ-тъ *идолъ* що бѣше прѣдъ градъ-тъ имъ, приведе юнцы, и *донесе* вѣнцы на врата-та, и наедно съ народъ-тъ ищѣше да принесе жъртвѣ.

14. *Това* како чухъ апостоли-тъ Варнава и Павелъ, раздрахъ дрехы-тъ си, и скочихъ въ срѣдъ народъ-тъ, та выкахъ,

15. И казувахъ: О мъжїе, защо правите това? и ный смы подобострастни вамъ чловѣцы, и проповѣдувамы ви, да ся обърнете